

Mustafa Pehlivanoglu Anısına

– *hilfulfudul* · 10 Eylül 2013

Ağaçların arası Merve ile Sefa mı?
Yedi ekim gününde astılar Mustafa'mı!
Bozdurmayın kafamı; ağlatırım sazımı!
Söyle Pehlivanoglu, gönlün bizden razı mı?

- Baharımı, yazımı ülkü uğruna verdim!
- Bende çocuklar gibi yaşamayı severdim.
- Onca günler devirdim; mahpuslukta, zindanda.
- Aklımda ülkem vardı ipe gittiğim anda...
- Sizler onca zamanda pekçe çoğaldınız mı?
- Beni boğan urgandan öcümü aldınız mı?

Seni boğan ip değil, deniz suyu Mustafa'm!
Kuruttuk denizleri rahat uyu Mustafa'm!
Bende ardından koşam yirmi iki yaşında...
Ayaklarım sallansın bir avlunun başında!
Ecel sana koşanda gökler ağarmaktaydı.
Dolunayın kurtları hırsla bağırmaktaydı.
Eylül kahpe bir aydı, mahkemelerde öyle!
Taş duvarlar çınılardı. İdam... İdam sesiyle!
Eskimiş parkasıyla Pehlivanoglu geldi.
Kurulmuştu sehpalar, cellat ona eğildi.
Ölen ruhu değildi, bedeniydi sadece!
Gökte kutlu ay gibi doğacaktı her gece!
Sıra bize gelince koşacağız yanına!
İnan öyle hasretiz, nurlu ölüm anına!
Erkekliğin şanına yakışan ölüm olsun!
Deniz değil lav gibi akışan ölüm olsun!
Kurşunlar beni bulsun yırtılsın ecel kası!
La İlahe İllallah! Şehadettir arkası!
Ağaçların arası Merve ile Sefa mı?
Bayrak gibi göklere astılar Mustafa'mı!

Mesut İlkay YANIK